

mát, hatalmát vesztett oligarcha ujjai nyugodtan, biztosan futnak végig a billentyűkön. A gyertyák hosszú, elnyúlt árnyakat vetnek a régi képekre a falon és Beethoven melódiái halk, lágy harmoniában rezegnek át a szobán.

Azt hiszem, sohase fogom többé Beethovent hallgatni anélkül, hogy ez az este ne álljon a lelkem elé.

Niamessnyé Manaszgy Margit.

VAN VALAKI.

*Van valaki, aki szemünk felnyitja,
ha biborul a dombok kopasz síkja
s a nap derül, mert eljött már a hajnal.
Van valaki, aki mozgásra sarkal,
dolgozni, tenni, simogatni, merni,
szívünket naphosszán át telemerni
érzéssel, kéjjel, szűrő jájadalommal,
mely él benned, míg élted is ki nem hal.
Van valaki, akinek rád a gondja,
gondol rád akkor is, ha nyugalomra
fektetted fejed fehér vánkosodra,
vagy befogadott a domboldal bokra
hűsttő édes árnyal délutánon,
mikor pillangók ringtak a virágon.
Van valaki, aki szemed felnyitja,
aki előtt nincs szíveinknek titka,
ő tudja jól a fülek hallomását
és meghallja a szájak vallomását,
kezek intését, lelkek remegését,
kalászzizzenést, öregek vetését,
ifjak bajait, koldus gazdagságát,
gazdag nincseit, éhes szívet tele
boldogsággal és az estefeje
elnyugvó napot. Valaki van
a béres és a költő dalaiban,
valaki van a fűben, a fában,
valaki van a tegnappban, a mában,
a holnapban, a férjiban, a nőben,
a jövőben s az eltűnő időben. —
Megérzed, mikor a szívedhez ér
meleg tenyérrel enyhén simogatva
lággyabban, mint a lehulló levél,
melyet fájáról leszakít a szél;
ő a kezdet és ő a távoli vég,
a tiszta lét is ő és ő a nemlét,
hallgasd, ha ablakodnál felzenél
a szél, mert csend is ő és ő a szél.*

Pálffy István.